

عنوان مقاله:

معماری و توسعه پایدار

محل انتشار:

اولین همایش ملی توسعه پایدار در مناطق خشک و نیمه خشک (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

بهاره بهالدین - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

از آن جا که پایداری در یک اکوسیستم بخصوص اکوسیستم شهری طبق اصول از پیش تعیین شده اتفاق نمی افتد ، بلکه حالت پایدار و پویا در آن رخ می دهد ، یا به عبارت ساده تر توسعه پایدار در یک محیط یا در یک کشور با در نظر گرفتن نیروی انسانی و منابع مالی متعلق به آن محیط یا ساختار شهری می تواند تحقق یابد، ضرورت ارزیابی این مفهوم در هر علم با حوزه تفکر و اندیشه خاص در یک قلمروی سرزمینی ، امری اساسی و بایسته به نظر می رسد . از سویی دیگر، ضرورت پرداختن به این مفهوم در هر حوزه ای از گستره دانش بشری لازم است . ارزیابی مفهوم معماری ، و ارتباط آن با توسعه پایدار به منزلتزدیک ترین مفهوم با محیط زیست شهری و از شاخه های اصلی محیط زیست می باشد به این ترتیب در طراحی پایدار، معمار و شهرساز باید در ابتدا ویژگیهای یک مکان یا زمینه را به درستی بیابد و این پارامتر را بخشی ضروری در فرایند طراحی خود بداند و در تصمیماتش آنچه که در بطن محدوده مکانی که شامل مقیاس شهری یا محلی است ، مد نظر قرار دهد. همچنین معماری پایدار، روشی در طراحی است، و به تقلیل مصرف منابع تجدید ناپذیر و بهینه سازی مصرف منابع تجدید پذیر میپردازد، و اظهار میدارد که ؛ آنچه ما برای بقا نیاز داریم می توانیم از محیط زیست به دست آوریم. استفاده از منابع به صورت هوشمندانه و با در نظر گرفتن کیفیت زندگی نسل های آینده ، اینگونه دید به جهان را نیز تعریف می نماید در عین حال لازم است تا در این فرایند مداخلاتی در حوزه برنامه ریزی و معماری و طراحی فعلی ایران برای تطبیق دادن با مولفه های زیست محیطی ، شرایط فرهنگی و اجتماعی مورد توجه شایسته قرار گیرد

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، طراحی پایدار ، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/177452>

